

نگاه روز

مرمت موزه هنرهای معاصر

بهرام کلهرنیا

● پیش از هر چیز خرسندم که به‌عنوان نماینده انجمن‌های هنری در شورای نظارت بر مرمت موزه هنرهای معاصر حضور دارم و خوشحالم که تا به امروز بسیاری از مواردی که درخصوص مرمت موزه برنامه‌ریزی شده است به‌خوبی پیش می‌رود. هرچند در این مدت به سبب بی‌خبری از آنچه در موزه هنرهای معاصر رخ می‌دهد و دیدن نخله‌هایی در اطراف موزه صحبت‌ها و سوت‌تقاهم‌های اتفاق افتاده است و بحق به واقعیت ماجرا نزدیک نبوده است باید گفت ابتدا من هم به‌عنوان نماینده جامعه تجسمی با حس متفی که قرار است در اینجا چه رخ بدهد و مرمت چه سمت‌وسویی خواهد داشت حضور پیدا کردم، اما به مرور متوجه شدم این فرایند؛ یعنی مرمت موزه از دغدغه‌مندی نیست می‌گردد و متخصصان بسیاری کنار هم جمع شده‌اند تا این فرایند به بهترین شکل ممکن انجام شود. درواقع سازه موزه ثبت ملی شده و باید از آن مراقبت کرد و مرمت آن قطعا با مرمت یک ساختمان معمولی متفاوت است و طبعاً مجریان مرمت این سازه هم احساس مسئولیت بسیاری می‌کنند. علاوه‌بر آن سیستم نظارتی از وزارت ارشاد در کنار متخصصان مرمت موزه حضور دارند و روی آن نظارتی انجام می‌شود. تا به امروز در بحث مرمت همه چیز با دقت جلو رفت و کاستی‌هایی که از قبل موزه با آن روبه‌رو بوده است رصد شده. به‌هرحال این سازه قدیمی است و به مرور و با دسترسی به امکانات جدیدتر باید پیشرفت‌تر می‌شده است و باید برای بهبود این سازه زیبا تلاش کرد. یکی از موارد قابل بحث، سیستم تهویه موزه بود که با موازین علمی جدید قابل انطباق نبود و حتی برای آثار خطرناک بود، چراکه همان هوای بیرون موزه به داخل منتقل می‌شد و برای آثار آسیب‌زا بود، بنابراین در حال‌حاضر موزه به سیستم تهویه پیشرفته‌ای مجهز شده است. بحث دیگر ماجرای نور لازم و کافی برای آثار بود که بعد از ایجاد محدودیت برای ورود کالاهای خارجی و ایجاد وقفه‌ای در این موزه، با شرکتی ایرانی (اماری نور) وارد صحبت شدیم و شاهد بودیم که چطور کوشش کردند که سیستم مطلوب نوری برای موزه در نظر گرفته و فضای موزه را به نور دلخواهی مجهز کنند. اتفاق دیگر ماجرای جابه‌جایی گنجینه موزه در زمان مرمت فضای موزه است. این پروسه به دقت در حال انجام است که در زمان مرمت تمامی آثار به دقت جابه‌جا و بعد به جای اصلی خود برگردانده شوند. چراکه ما صاحب یکی از بی‌نظیرترین گنجینه‌ها در تمامی دنیا هستیم و حفاظت از آن در اولویت است. یکی دیگر از موارد قابل بحث نیز تجهیز موزه به سیستم ضدحریق بود که پیش از این وجود نداشت و این مورد نیز نگرانی‌ها را بیشتر می‌کرد، هرچند که در این میان آثار موزه بیمه نیز ندارند که در ادامه باید با شرکت‌های بیمه‌گذار وارد مذاکره شد و این مشکل را نیز حل کرد، اما در بحث مجهزکردن موزه به سیستم ضدحریق وارد عمل شدیم و آن اتفاق افتاد. مجهزکردن موزه به شیشه‌های دوجداره و ضدگلوله‌از دیگر موارد قابل بررسی بود که در دستور کار قرار گرفت و باید شرایط به‌گونه‌ای پیش برود که یک فضای موزه‌ای مناسب داشته باشیم. قطعا پروسه مرمت موزه کمی با کندی پیش می‌رود و در این میان محدودیت‌های مالی و فنی نقش داشته‌اند. پیوسته‌بودن مسائل موزه و زنجیره‌واربودن مرمت آن باعث می‌شود کمی کند انجام شود، اما قطعاً میل مملکی ما این است که با وجود کندی اتفاقات همه‌چیز در نهایت دقت و وسواس انجام شود.

جارجی

لیلی گلستان در جلسه نقد «زندگی در پیش‌رو» کتاب را میخواند، دگرگون شدیم

● شرق: جلسه نقد و بررسی «زندگی در پیش‌رو» نوشته رومن گاری با حضور لیلی گلستان، مترجم کتاب و مهدی دزدانی خرم، نویسنده و منتقد، در شهر کتاب پاسداران برگزار شد. در این جلسه مهدی دزدانی خرم با اشاره به اینکه «زندگی در پیش‌رو» یکی از فکرسازترین رمان‌های ترجمه‌شده در ۴۰ سال اخیر بوده، از لیلی گلستان خواست تا درباره جرابی ترجمه آن برای حاضران بگوید. گلستان گفت: سال ۵۴ سفری به پاریس داشتم که هم‌زمان شده بود با اعلام نتایج جایزه گنگورو. بیش و بدترین همه کتاب‌فروشی‌ها «زندگی در پیش‌رو» برگزیده جایزه گنگورو بود و من هم کتاب را خریدم و توانستم رهایش کنم. وقتی کتاب را در پاریس خواندم، دگرگون شدم. یادم هست که در هوایما موقع برگشت هم دوباره خواندنش را شروع کردم و تا به تهران رسیدم، ترجمه‌اش را شروع کردم و پس از اتمام آن، به انتشارات امیرکبیر سپردم.

۴ در این روزها بزرگ‌ترین دغدغه شما چیست؟

رسیدگی و پیگیری وضعیت مرمت موزه هنرهای معاصر تهران.

۴ در حال حاضر وضعیت موزه چگونه است؟

همان‌طور که می‌دانید مدتی است موزه هنرهای معاصر تهران به دلیل بهسازی ساختمانش تعطیل شده است. هرچند که بخش اداری آن مشغول به کار است، اما بازدیدهای نمایشگاهی نداریم. برای ورود به این میحث قبل از هر چیزی باید به موضوع مهمی اشاره کنم که گفت‌وگویی در اردیبهشت سال جاری از سوی مدیرکل وقت مرکز هنرهای تجسمی صورت گرفت که در آنجا اشاره شد مرمت موزه هنرهای معاصر تهران در چهار، پنج ماه به اتمام خواهد رسید! من همین‌جا باید عرض کنم که در این اظهارنظر دو مورد محاسبه نشده بود: نخست اینکه به «جبهه»‌های کاری که باید در ساختار شکست پروژه طراحی و اجرا شوند، توجه نشد تا بر اساس آن زمان‌بندی اجرای کار محاسبه شود. دوم، اتفاقی پیش‌بینی‌نشده در حوزه افزایش قیمت‌ها و ارقام به‌دلیل اعمال تحریم‌ها رخ داد که بر اساس قول مدیرکل محترم، تأثیری جدی در طولانی‌ترشدن پروژه گذاشت. از همان روزهای ابتدایی که پروژه را در تیرماه به دست گرفتیم، در قدم اول روی محاسبه ساختار شکست پروژه و مدیریت کنترل آن تمرکز کردیم تا ببینیم جبهه‌های کاری در چند حوزه دسته‌بندی می‌شوند و زمان کافی و اعتبار لازم برای انجام کار چه میزان است؛ این ساختار به ما نشان داد که حداقل یک سال زمان برای اجرای کارهایی که شروع شده است، لازم داریم. بنابراین از آنجا که این پروژه اردیبهشت امسال شروع شد، طبیعتاً باید اردیبهشت سال ۹۸ پایان یابد و نه شهریور یا مهرماه ۱۳۹۷!

۴ پس به عبارت دقیق‌تر، این پروژه از همان ابتدا، چندان برنامه‌ریزی منسجمی نداشت؟

همان‌گونه که توضیح دادم در ابتدا ساختار شکست و کنترل پروژه وجود نداشته و دوم اینکه افزایش قیمت‌ها در این روزها برنامه‌ریزی‌ها را به هم ریخت؛ یعنی حتی اگر برنامه‌ریزی درستی هم وجود داشته، بروز این مسائل خودبه‌خود تأخیر به وجود آورده است!

۴ اگر موضوع تحریم و افزایش قیمت‌ها را فاکتور بگیریم، از همان ابتدا زرمه‌ها مبتنی بر این بود که بلا پنج ماه، زمان دقیق و مناسبی برای به‌سرانجام‌رساندن چنین پروژه مهمی نیست؛ چون مسائل موزه به دلیل اهمیت آن، متنوع و درعین‌حال گسترده هستند. با این نگاه، به‌طور کلی همواره اظهارنظرهای غیرکارشناسی برخی از مدیران در گذشته به‌ویژه درباره موزه، میراث بدی برای مدیران بعدی – فعلی- بر جای گذاشته که اساساً ضمن بالا بردن توقعات، هزینه‌های مادی و معنوی زیادی را نیز تحمیل کرده است.

جبهه‌های کاری و زمان‌بندی آنها بررسی می‌شد، آن‌وقت مدیران محترم وقت، چنین ادعایی نمی‌کردند که این پروژه در چهار، پنج ماه جمع می‌شود.

۴ در حال حاضر بر اساس تعاریف شما برای مرمت موزه چند جبهه کاری وجود دارد؟

۱۲ جبهه اصلی که در هرکدام از اینها حداقل ۱۰ جبهه فرعی وجود دارد. حدوداً ۱۳۰ جبهه فرعی برای بهسازی و مرمت موزه تعریف کرده‌ایم. ۱۲ جبهه اصلی که شامل بنام، گالری‌ها، نگاره، محوطه حیاط میانی، محوطه باغ منجسمه، گنجینه، موتورخانه، تأسیسات مرکزی، تأسیسات و سیستم هوارسان سرمایشی و گرمایشی، سرویس‌های بهداشتی، آتش‌نشانی و اطفای حریق و نورپردازی - شامل نورهای روشنایی، عمومی و تخصصی گالری‌ها- و همین‌طور سیستم‌های امنیتی- حفاظتی موزه هستند که زیرمجموعه آنها هرکدام جبهه‌هایی فرعی دارد. مثلاً باغ خودش به‌تنهایی به باغ گالری ۱ و ۲ و باغ ورودی تقسیم می‌شود.

۴ همان‌طور که می‌دانید، بنای موزه هنرهای معاصر تهران، ساختمانی معمولی نیست. در حقیقت باید به‌مثابه یک شیء- هنری به آن نگرستی که متعاقب آن الزاماتی به همراه می‌آورد. یکی از سؤالاتی که برای افکار عمومی مطرح شده، این است که آیا در مرمت بنا به این موارد نیز توجه شده؟

قبل از آن اجازه دهید اتفاقات مهمی را که در حال رخ‌دادن است توضیح دهم و گام‌به‌گام پیش برویم. در بخش مرمت بنا، عایق‌بندی باغ و فضاهای اطراف با توجه به عمر ساختمان و نفوذ آب باران و رطوبت به بخش‌های مختلف از قبیل دیواره‌های گالری و بخش اداری و احتمال آسیب به آثار و ساختمان موزه جزء ضرورت‌هایی بود که باید مرمت می‌شد. در سال‌های مختلف، پشت‌بام را ازین‌گونه کرده بودند و به مرور این‌وکام‌های بعدی روی همان قبلی‌ها انجام شد؛ به‌طوری‌که در یک مترمربع در برخی قسمت‌های باغ ۴۵ سانتی‌متر بار بر بنای موزه افزوده شده بود که عدد بسیار زیادی است و نگرانی‌هایی جدی ایجاد کرده بود.

۴ موردی که تا به حال مسئولان محترم وقت هیچ‌وقت به آن اشاره نکرده‌اند!

از لحاظ مدیریت انرژی و سیستم سرمایشی و گرمایشی، سه نگرانی جدی در موزه برای آثار هنری، هم برای بازدیدکنندگان و هم از نقطه‌نظر اتلاف انرژی وجود داشت؛ چون پنجره‌های تعبیه‌شده «یک‌جداره» بود و باعث اتلاف انرژی می‌شد. به همین دلیل تابستان‌ها موزه گرم و زمستان‌ها سرد بود. از سویی، این نگرانی وجود داشت که اگر اثر هنری در کنار پنجره‌ای نصب بود، با شکستن شیشه امکان آسیب‌دیدن اثر

۴ در این روزها مرکز هنرهای تجسمی، درباره پروژه مرمت «موزه هنرهای معاصر تهران»

علیم، سهیل تاتی، شرق

ارائه دهد. او به حضور بهرام کلهرنیا، نماینده انجمن‌های هنری، در شورای نظارت بر عملکرد مرمت موزه، اشاره کرد. ما هم فرصتی قرار دادیم تا مسئول این پروژه مهم دیدگاه خود را با جزئیات بیان کند. ضمن اینکه در مطلبی جداگانه نظرات بهرام کلهرنیا را در این‌باره جویا شدیم. طبعاً چنین فرصتی هم در اختیار منتقدان واقعی قرار خواهد گرفت تا نظر، تحلیل و نقد خود را نیز بیان کنند.

در این مسیر ما هم سعی داریم به دور از هرگونه قضاوت و جانبداری به اصل واقعیت ماجرا نزدیک شویم، چون آنچه بیش از هر چیز دیگری اهمیت دارد، حفظ تمامیت «موزه هنرهای معاصر تهران» به عنوان یکی از ۱۰ موزه برتر دنیا از نقطه‌نظر آثار هنری مدرن است.

۴ نکته دیگر اینکه تلاش‌مان بر این بود که بتوانیم

در صورت امکان فضای گنجینه یعنی ظرفیت گنجینه را افزایش دهیم. با این توضیح که پیش‌بینی اولیه برای ساختن گنجینه بین ۲۰۰ تا هزار اثر بود؛ اما در حال حاضر بیش از سه‌هزار ۲۰۰ اثر در این گنجینه موجود است و برای اینکه این فضا را از نظر کیفیت نگهداری کنیم و استاندارد را بالا ببریم، باید تا حد امکان ظرفیت گنجینه را افزایش دهیم. نکته بعدی نوسازی و استانداردسازی سیستم تأسیساتی گنجینه به لحاظ حرارتی، برودتی و رطوبتی برای حفظ آثار و تجهیز گنجینه به سیستم‌های هوشمند بود. می‌خواهم بگویم شاید توجه همه به صرف مسائل ساختمانی است؛ اما آنچه ذهن من را بسیار متشغول کرده و دغدغه جدی من و همکارانم است، آتش‌نشانی و اطفای حریق است. معمولاً وقتی به ساختمان موزه نگاه می‌کنیم، فقط فکر می‌کنیم مثلاً چطور گالری‌ها را نورپردازی کنیم؛ اما متأسفانه موضوعی تا این حد بااهمیت مثل «اطفای حریق» را مورد توجه قرار نمی‌دهیم. نکته بعدی مکت‌های کف موزه بود که بعد از سال‌ها استفاده، باید نوسازی می‌شد. به‌روزرسانی و تجهیز سیستم‌های امنیتی، حفاظتی و دوربین‌های مداربسته هم مهم هستند؛ یعنی در عین مهم‌بودن اطفای حریق، امنیت موزه هم بسیار حائز اهمیت است. دوربین‌های امنیتی کیفیت لازم را نسبت به سال‌هایی که نصب شده بود، نداشت و باید به‌روزرسانی می‌شدند.

۴ جقدر در طول کار پیشرفت داشته‌اید؟

تا امروز که حدوداً ۱۵۰ روز کاری از آغاز مرمت گذشته، ۴۰ درصد پیشرفت فیزیکی داشته‌ایم. ۷۸٫۴ درصد در بنام، ۳۶٫۲ درصد در نما، ۳۸٫۴ در محوطه، ۲۹٫۴ در گالری‌ها، شش درصد سرویس بهداشتی و مابقی در ساخت گنجینه موقت پیشرفت کرده‌ایم. تازه هنوز تأسیسات مرکزی و موتورخانه را

شروع نکرده‌ایم. ۴ راندمان را چگونه ارزیابی می‌کنید؟
خب بعضی‌ها نگران هستند که راندمان مطلوب نیست؛ باید بگویم این پروژه با راندمان ۱۰ و ۱۲ درصد شروع شد؛ اما در خرداد ۴۹ درصد، تیر ۶۵ درصد، مرداد ۵۶ درصد، شهریور ۷۱ درصد و در مهر ۵۳ درصد راندمان داشتیم.

۴ چرا راندمان در مهر پایین آمد؟

علت اینکه در مهر در مقایسه با شهریور راندمان کاهش یافت، این است که بخشی از کارهای بتایی که با قوت پیش می‌رود، نیازمند تعداد بیشتر کارگر فنی است. مثلاً در شهریور ۶۰ نیرو حضور داشتند و در مهر جبهه کاری به پایان رسیده و باید از تعداد کارگران کاسته می‌شد. وقتی تعداد نیروها را کاهش می‌دهیم، در منحنی و نمودار راندمان، شاهد کاهش هستیم؛ اما این نکته به معنای کندشدن روند پروژه نیست؛ بلکه به این معنی است که افراد غیرضروری در موزه حضور نداشته باشند. در چهار ماه ۴۵ سانتی‌متر از کل ضخامت پشت‌بام برداشته و خاک و نخله‌ها بیرون برده شد. بعد عایق حرارتی و عایق رطوبتی انجام شد و ۷۲ ساعت آگیری کرده‌اند که آیا رطوبت و مشکلات دارد یا نه. یعنی تست آب‌بندی عایق را انجام داده‌ایم. اینها اتفاقات مهمی است که انجام شده؛ اما درباره دلایل تأخیر به‌وجودآمده باید گفت شرایطی که در اقتصاد و بازار کشور به وجود آمده، برای همه تقریباً پیش‌بینی‌ناپذیر بود و چون هزینه‌های پیمانکار و مشاور براساس فهرست بود چندان پرداخت می‌شود، همه موارد

هنر

گفت‌وگو با هادی مظفری، مدیرکل مرکز هنرهای تجسمی، درباره پروژه مرمت «موزه هنرهای معاصر تهران»

مرمت ساختمان به‌مثابه اثر هنری

براساس قیمت قدیم پیش‌بینی شده بود؛ بنابراین هر هفته قیمت آهنی که در قرارداد قید شده بود، با تورم جدی مواجه می‌شد و چاره‌ای جز به‌روکردن هزینه‌ها نداریم که طبعاً مراحل اداری جدید را می‌طلبد و طی می‌کند.

مثلاً تا قرار بود در سیستم مالی به‌لحاظ عملیاتی و قانونی کار اجرا شود، با نوسان جدید قیمت‌ها مواجه می‌شدیم. این اتفاقات در روند کار تأثیرگذار بود. تدوین برنامه و بخش‌های مرمتی جدید با توجه به اهمیت موزه و حفظ آثار یکی از موضوعات جدی بود. به پیشنهاد آقای دکتر حسینی، معاون هنری، شورایی موظف به نظارت بر عملیات اجرایی موزه شدند که این شورا با حضور استاد دانشگاه رشته معماری، دو نفر خبره موزه‌داری؛ یعنی مدیریت موزه، بناهای تاریخی و نگهداری آثار هنری، نماینده انجمن‌های هنری و جامعه هنرمندان - آقای بهرام کلهرنیا - انتخاب شدند و روزهای سه‌شنبه هر هفته بر پیشرفت پروژه و عملیات مربوط به مشاور و پیمانکار با دقت تمام نظارت دارند و در جریان تمامی جزئیات پروژه قرار می‌گیرند و بسیاری از موضوعات با تصمیم‌گیری و نظر این شورا پیش می‌رود. تلاشمان بر این است که تا اردیبهشت ۹۸ پروژه به پایان برسد. لازم است به اطلاع اهالی فرهنگ و هنر برسانم که در دو گالری به صورت موقت سیستم ریلی و شبکه ساخته و نصب شده. زمانی که قرار باشد گنجینه مورد مرمت قرار بگیرد، آثا را دقت و نظارت به این گنجینه موقت که مجهز به درهای ضدسرقت و دوربین‌های کامل هستند منتقل می‌شوند و امنیت آن تأمین شده. بعد از آن، کار مرمت گنجینه شروع می‌شود.

۴ مرمت فضای گنجینه چه مدت طول می‌کشد؟

پیش‌بینی ما بر این است که سه ماه زمان می‌برد. ضمناً بحث تأسیساتی گنجینه را از مجموعه موزه جدا می‌کنیم؛ یعنی استانداردهای هواسازهای گنجینه برای آثار با هواسازها و سیستم گرمایش و سرمایشی سایر بخش‌ها متفاوت هستند.

۴ آیا انتقال آثار گنجینه به بیمه نیازمند است؟

در این زمینه بررسی‌ای لازم انجام شده است. هرچند بسیاری از آثار موزه‌های دنیا قابل بیمه‌شدن نیستند، چون ارزش بالا و قیمت گزافی که بیمه دریافت می‌کند، ممکن است بعضاً چندبرابر بودجه سالانه موزه‌های دنیا باشد؛ بنابراین آثاری که از موزه خارج می‌شوند، مورد بیمه قرار می‌گیرند. اما آثار داخل موزه که نیاز است برای مرمت بین دو گالری مجهزشده جابه‌جا شوند، بیمه نخواهند شد. کار حتماً با دقت لازم انجام خواهد شد و امنیت لازم و استانداردهای جابه‌جایی اثر را رعایت خواهیم کرد. گروه «خدمات نمایشگاهی» که در موزه مستقر هستند هم جزء افراد کاربلد و دارای تجربه و گواهی‌نامه‌های بین‌المللی هستند.

۴ آیا با معمار اصلی بنای موزه در این‌باره مشورت شده؟

بله. مشاور پروژه این وظیفه را داشته که با تمامی صاحب‌نظران حوزه معماری که دغدغه و نقطه‌نظر جدی دارند ارتباط داشته باشد. طبیعتاً با معمار اصلی موزه هم مشورت‌هایی احتمالاً صورت گرفته که در مسیر خودشان استفاده کرده‌اند.

۴ به گذاشتن شیشه‌های دوجداره در بنای موزه اشاره کردید. آیا شیشه‌های موجود برای موزه ساخته شده؟ چون شیشه‌های قبلی تیره و مخصوص طراحی و موزه ساخته شده بودند.

فریم‌های پنجره و شیشه‌ها به جهت اتلاف انرژی باید تعویض می‌شد. شرکت سازنده فریم و شیشه اتریشی بود و امکان سفارش در حال‌حاضر به‌لحاظ هزینه و زمان‌بندی وجود نداشت. سعی شد با دقت تمام بهترین مجری‌ای که بتواند پنجره‌ها و شیشه‌های باکیفیت‌تر را در کشور تولید می‌کند کار را برای ما انجام دهد.

۴ آیا بنای موزه ضدزلزله است؟

استانداردهای لازم را دارد.

۴ آیا گسترش فضای گنجینه به ساختار ساختمان موزه آسیب می‌رساند. با توجه به اینکه گنجینه اصلی موزه برای ۷۰۰ اثر طراحی شده بود؟
خیر. تأثیری ندارد. الان در مجاورت گنجینه، بخش خدمات نمایشگاهی و اتاق‌های مرتبط هستند. اگر قرار به تغییر باشد در چیدمان خواهد بود.

۴ چنین ابتکارعملی را در طراحی موزه لوور شاهدیم که در کنارش مرکز رز ژرژ ممپیدو را ساختند.

به‌نظر شما در کنار ساختمان موزه می‌توان دس به چنین ابتکاری زد و از فضای «گذر هنر» که در اصل متعلق به موزه است، بهره‌برد؟

خب اینن موضوع جدیدی است و باید درباره آن مفصل بحث و بررسی کرد.

۴ با توجه به سابقه حضورتان در شهرداری تهران، آیا قصد دارید فضای «گذر هنر» را به موزه هنرهای معاصر تهران بازگردانید؟

امیدواریم با پیگیری حقوقی که تمامی همکاران ما در وزارت ارشاد و حتی نهادهای دیگر مثل سازمان بازرسی کل کشور و مراکز مرتبط انجام داده‌اند، بتوانیم زمین را به موزه هنرهای معاصر تهران برگردانیم و نیازهای موزه را برطرف کنیم. ۴ آیا اینکه سؤالات جامعه هنری برطرف شود، در زمان مرمت و بهسازی آیا دیداری با اهالی رسانه و نمایندگان انجمن‌های هنری خواهید گذاشت؟
حتماً. احتمالاً در هفته‌های آینده نشست‌ی خواهیم داشت که خبرنگاران محترم از روند بازسازی موزه مطلع شوند و برای پاسخ‌گویی در خدمتشان هستیم.

رؤیاهایی که می‌آیند

زندگی‌های قلابی و ترس‌های تکراری

ساسان کلفر

● فیلم‌هایی که اگرانشان از جمعه، ۲۷ مهر، آغاز شده، به مسائل مختلفی از نظم نوین جهانی در دنیای آینده تا ادبیات قلابی و نابسامانی خانواده‌ها پرداخته‌اند و البته ترس‌های تکراری در چهار دهه گذشته هم در آنها فروماوش نشده است.

هالووین

باز هم آمریکایی‌ها به روزهای جشن ترس در آمریکا نزدیک شدند و به همین مناسبت نسخه ۲۰۱۸ فیلم «هالووین» از همین مجموعه ترسناک ۴۰ سال بعد از اولین فیلم ساخته جان کارپنتر ادامه دارد، به اکران رسید. این فیلم ۱۰۹ دقیقه‌ای را دیوید گوردن گرین بر اساس فیلم‌نامه‌ای که خود یکی از نویسندگانش بوده، کارگردانی کرده است. جمی لی کورتیس در نقش شاخص خود در این مجموعه بار دیگر در فیلم حضور دارد و جودی گریر، اندی متیچک و جیمز جود کورتنی در ماجراهای شب هالووین مایک مایز (نیک کاستل) آدمکش مخوف مرموز بازی کرده‌اند.

اواسط دهه ۹۰

استیوی پسر ۱۳ساله‌ای است که در لس‌آنجلس سال‌های ۱۹۹۰ زندگی می‌کند و زندگی‌اش بین خانه و فعالیت‌های روزمره با خانواده بی‌سامانش و گروهی از دوستان تازه‌یافته که در مغازه لوازم اسکی‌ت‌بورد با آنها آشنا شده است، می‌گذرد. درگیری‌هایی که در کشاکش میان این دو فضا برای استیوی رقم می‌خورد، معنای تازه‌ای از زندگی را به او می‌آموزد. این کمدی- درام ۸۴ دقیقه‌ای اولین فیلم بلندی است که جونا هیل بازیگر کارگردانی کرده است. سانی سولجلیک، لوکاس هجز، کاترین واترستون و رابردر مک‌لافلیس از بازیگران فیلم هستند.

هرگز نمی‌توانی مرا ببخشی؟

زندگی واقعی نویسنده زندگی‌نامه‌های دروغین مشاهیر که خاطرات خود را به رشته تحریر درآورد و در این فیلم ملیسا مک‌کارتی نقش او را برعهده دارد. او زندگی‌نامه قلابی چندین شخصیت هالیوودی، از جمله کاترین هپبورن و تالولا بنکهد را بر اساس نامه‌هایی که هرگز نوشته نشده بود، نوشت تا سرانجام کتابی در مورد تونل کووارد سبب شد لو برود. این کمدی- درام را ماریل هلر کارگردانی کرده و ریچارد ای. کرات از دیگر بازیگران‌اش است. زمان نمایش فیلم ۱۰۷ دقیقه است.

لاغرشدن: نظم‌نوین جهانی

در آینده‌ای ناخوشایند که افزایش جمعیت نسل بشر را مرگ مواجه کرده، لاغر و باریک‌شدن انسان‌ها به‌عنوان راه‌حلی پیشنهاد می‌رود آزمون قرار گرفته است. دانش‌آموزانی که در این آزمایش قرار است باریک شوند، با رئیس‌جمهور ماکیاولیست بر سر نظم نوین جهانی درمی‌افتند و زندان و قرار را تجربه می‌کنند. این درام علمی- تخیلی نوجوانانه را مایکل کالاکر کارگردانی کرده است و لوگان پال، پیتون لیست و متیو کلیو از جمله بازیگرانش هستند.